

—Aquet ray ve prou que 'l se;
jo voldria un *anticipo*...
—y después, *como estoy tipo*,
de lo promés ño hi ha ré.
—No parlis pas castella
que 'm ve la pell de gallina
—Jo ho se ja, que no so fina;
de tot te burlas.
—Es clá,
com veig que 'n saps tant...
—¡Mofeta!
—Hasta *enrajolas*
—¡Pillet!
—*Vamos: ets un angelet*
—¡Quets gat!
—¡Y tu ma *rateta*!
—Donchs la *rateta*, per ara
á estucia guanya al *memeu*
—¡Lletja!
—¡Maco!
—¡Cor de neu!
No 't vull mirar més la cara,
—Donchs miram la esquena
¡Ingrata!
Jo que sento dins mon pit
com batega día y nit
un cor que d' amor esclata;
negarme com proba certa
de que existeix la passió,
no més un, un sol petó...
—Alto; centinella alerta.
—Es dir; ¿qué me 'l negas?
—Si,
perqué después hu dirias.
—Seré mut.
—M' enganyarias.
—T' hu rejuro, serafi.
Aixis sols la ditxa 's logra
—¡Confio!...
¡Sil...
—¿Ara?...
—Ara.
—Esperat, que ve la mare.
—Aixis se moris. ¡¡¡La sogra!!!

LLUÍS.

Carta desclosa

Vehineta del passeig:
ab tristesa gran t' escrich
puig he rabut per l' Enrich
que l' amor ja 't don mareig.
Se que á na 'l Cassino gastas
botinas ballant ab un;
y si aixó hu fás per un punt,
val més per *dugas embastas*.
Desd' ans del passat istiu
que m' allunyá la dissort,
la vritat; si no so mort...
es perquè encare so viu.

Al pensar qu' estás resolta
á olvidarme; ¡trist de mi!
sempre que toco el violi
no mes se tocar l' absolta.
Jo 'm creya que 'ls juraments
que vam fernos á las foscas,
per esquivá 'xis las moscas
passarian de las dents
y arribarian al cor.
Mes veig, sense ferte agravis,
que 'ls teus se van quedá 'ls llabis.
¡Era forá aquell amor!
Per curar d' aquet trist *cas*
que 'm causa doló y neguit,
me posare sobre 'l pit
un pegat de *contracás*.
Y per olvidá á la *maca*
qual recort me mataria,
portaré de nit y dia
un gra d' all á la butxaca.
Y si aixó aliviarm no pot
contemplarán la teva obra:
¡Tu casada! ¡tristel! ¡pobre!
¡Jo mort y enterrat y tot!
Veleta de campanar
has sigut, si, com sou totas;
que 'l plourer sols quatre gotas
creyeu que os heu de negar.
Perque l' ausencia importuna
s' ha llargat, ¿ja 's vist otvit?
Vamos: tornaten al llit
perqué noya aixó es la lluna.
¿Ab que t' he faltat? ¿Au? *Digu*
¿Quins son els motius? Acaba.
¡Cap no 'n tens! Si ab tu pensaba
fins al tocá 'l *nyigu nyigu*.
¡Pobre violi! Ja ho sab Deu,
rascantlo ¡quin' alegria!
Semblava que repetia
cada nota lo nom teu.
El seu sonido era dols
y ab deleyte s' escoltaba:
al sentirse ¡ay! semblava
que trinaban rossinyols
Pero are ¡ca! ¡ni els *mils*!
Veyent el porvenir negre
no 'l farian toca alegre
ni quatre guardias civils
Y es perquè com jo gemego
y ell, el pobre, se contrista;
ja no es violi d' artista,
¡es, tant sols, violi de cego!
En fi cap disgust vull darte
que 't podria causá empaig.
Adeu, nena, que m' en vaig
con la música á otra parte.—R.

Puntas de banya

Tot per las casadas. Aquest any, si, solte-
retas que ab tot el sentiment que cap ab un casat